

Dnevno.hr • Datum: petak, 27. lipnja 2014.



Potpuni kaos: Inspektori u Hrvatskoj ne nadziru više ništa!

- Autor: Leo Buljan

Ne moramo ni spominjati koliko se novca potroši na putne troškove, dnevnice, smještaj inspektora dok je na terenu. Istovremeno, ukinule su se inspekcije po otocima i tamo ova grana sive ekonomije ima najveće odjeke. Nitko ne nadzire ništa, a inspektori se samo sele iz jednog ureda u drugi.

Prošlo je punih šest mjeseci otkad je ukinut Državni inspektorat i otkad je stotine inspektora dobilo premještaj po pojedinim ministarstvima. Do današnjeg dana, ti isti inspektori nisu dobili svoje stalno radno mjesto, a oni koji su imali sreće da dobiju stalni radni stol često nemaju ni fiksni telefon na koji im se građani mogu javiti. Zbog toga, ali i mnogih drugih nelogičnosti koje vladaju u našem sustavu inspekcija, ovo je postalo zlatno doba za crno tržište iznajmljivanja nekretnina i neke druge grane sive ekonomije.

Znate li koji inspektor ide gdje?

Nikad nije bilo lakše iznajmiti stan jer i najmodavac i najmoprimac ne moraju strahovati od zloglasnih inspektora jer se ovi još uvijek bore s time da dobiju mjesto iz kojeg će djelovati. Štoviše, nastala je potpuna pomutnja u tome koji inspektor iz kojeg ministarstva radi kakvu inspekciju. Znate li kojeg inspektora se zove kad netko živi u najmu u stanu koji nema energetska certifikat? Ako ste pomislili da vam za to treba netko iz Ministarstva graditeljstva, prevarili ste se. Nije ni iz Ministarstva gospodarstva. Točan odgovor je Ministarstvo financija.

Ako odlučite biti toliko pošteni da nekoga prijavite zato što ilegalno živi u najmu ili iznajmljuje stan (nevezano ima li stan odgovarajući certifikat ili ne), prvo ćete se boriti kroz birokratsku proceduru da dobijete inspektora iz Carinske uprave u sklopu Ministarstva financija. Kad mu napokon objasnite u čemu je problem, on će među sobom i svojim kolegama potražiti nekoga da ode tamo u inspekciju. Kako su ti inspektori sad postali dio Carinske uprave, nemaju pravo ići u inspekciju dok ne polože stručni "carniski" ispit. Iako je nekih desetak godina inspektor već radio taj posao, odjednom mu treba papir bez kojeg to više nije moguće. Čak i da se nađe netko s položenim ispitom, kreće nova zavrzlama. Kako se odlazak u inspekciju privatnog posjeda tretira kao odlazak na teren, on mora zatražiti službeno vozilo koje ne može dobiti jer inspektori u ministarstvima još nisu ni dobili svoje stožere. Bez nekakvog stožera, nema ni javne nabave novih službenih vozila. Ako je inspektor baš predan svom poslu, može s osobnim automobilom otići u inspekciju, ali onda slijedi najveća kontradikcija od svih.

Kad inspektor dođe, lako ga se potjera

Recimo da je inspektor krenuo u inspekciju negdje na našu obalu jer je od tamo zaprimio prijavu. On dolazi na privatni posjed i traži na uvid svu papirologiju vezanu uz najam stana. Vlasnik stana ga ne pušta unutra i argumentira da je riječ o turističkom iznajmljivanju te da inspektor nema pravo doći u inspekciju već on mora pozvati svog kolegu iz Ministarstva turizma.

Inspektor se vraća u stožer koji se u međuvremenu preselio na neku drugu lokaciju, a za to vrijeme stanodavac može poslati loše napisanu prijavu da postane turistički najmodavac te reći da nije on kriv što netko u nekoj državnoj službi nije prihvatio njegovu prijavu. Onda se inspektor iz Ministarstva financija i Ministarstva turizma izmjenjuju dok napokon ne otkriju je li riječ o turističkom iznajmljivanju ili ne. Tako svaki inspektor zapravo mora raditi posao drugoga.

Ne moramo ni spominjati koliko se novca potroši na putne troškove, dnevnice, smještaj inspektora dok je na terenu. Istovremeno, ukinuli su inspektore po otocima i tamo ova grana sive ekonomije ima najveće odjeke. Nitko ne nadzire ništa, a inspektori se samo sele iz jednog ureda u drugi. Do kada?